

Liesbeth: "Als ik nu de resultaten uitleg aan een boer en hij gaat het proberen, loop ik weer een dag op wolken. Dat is mijn kleine strijd."

sis, liet ze op verzoek van de Friese boeren van zich horen. In de media pleitte ze voor een homeopathische benadering van de crisis. Een aantal collega's nam haar dat niet in dank af. Er werden kamervragen gesteld en de Vereniging tegen de Kwakzalverij wilde haar vervolgen. Na onderzoek van de AID (Algemene Inspectie Dienst) bleek dat ze niets fout had gedaan en zich gewoon aan de regels van het ministerie had gehouden. Toch ontving ze een brief van het ministerie van Landbouw dat ze de volgende keer niet zo coulant zouden zijn. "Waarom moet dat altijd zo heftig bij

de Vereniging tegen de Kwakzalverij? Volgens mij is het angst. Angst dat de wereld anders in elkaar zit dan we geleerd hebben. Wetenschap is ook je verwonderen over dingen die anders zijn en dat open en objectief onderzoeken. Als ze tegenwoordig zeggen 'dat is niet wetenschappelijk', bedoelen ze 'dat is niet materialistisch' of 'dat past niet in ons straatje'."

De wereld als spiegel

Liesbeth gaat haar eigen weg. En gelooft daar heilig in. "Als de wereld een spiegel is van het innerlijk van mensen, is je eigen innerlijk het enige

dat je kunt veranderen. In de natuur geldt het recht van de sterkste. Daar moeten wij boven staan. Mensen hebben het vermogen te denken. Wij kunnen met moraliteit leven. Ik kan de wereld niet in mijn eentje veranderen. Maar alles wat ik wel kan veranderen, doe ik."

"Ik vind het ontroerend als een poes heel mooi op een middel reageert. Als niet alleen de klachten over zijn, maar een diepgaande verandering plaatsvindt en het dier echt contact gaat maken. Of als zo'n boer de kalfjes bij de koeien laat. Het raakt me als alles uiteindelijk toch weer goed komt."